

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 117891 18 Kž 4
Brčko, 18.12.2018. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Maide Kovačević, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Josipe Lucić, kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog E.H. zv. „E.“ iz B., zbog krivičnih djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 26/16, 13/17 i 50/18) i krivičnog djela Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branioca optuženog, Dragane Vuković advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog, podnesenim protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 117891 18 K 2 od 07.12.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 18.12.2018. godine, donio je

R J E Š E N J E

Odbijaju se kao neosnovane žalbe branioca optuženog E.H. zv. „E.“ i optuženog, podnesene protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 117891 18 K 2 od 07.12.2018. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 117891 18 K 2 od 07.12.2018. godine optuženom E.H. zv. „E.“ produžen je pritvor na osnovu člana 138. stav 1. i 6., a u vezi sa članom 132. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13 i 27/14), koji po tom rješenju može trajati do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora i najduže do isteka trajanja izrečene kazne, a računa se od dana 03.01.2019. godine kada ističe pritvor po osnovu rješenja o produženju pritvora od 01.11.2018. godine.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnijela branilac optuženog advokat Dragana Vuković, a žalbu je podnio i optuženi E.H.

Branilac optuženog podnijela je žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da ovaj sud ukine rješenje o produženju pritvora optuženom i da ga odmah pusti na slobodu ili da optuženom odredi mjere bezbjednosti Zabranu

približavanja i komunikacije s određenim licem i udaljenje iz zajedničkog domaćinstva iz člana 71. stav 1. tačka f) i h), a u vezi sa članom 77b. i članom 77d. Zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 50/18).

Optuženi je podnio žalbu ne navodeći pravne osnove zbog kojih pobija prvostepeno rješenje, ali ističe da mu je pravosnažno izrečena kazna zatvora, pa zamolio da mu se omogući da se prebaci u zatvor jer nema svrhe da bude u pritvoru.

Ovaj sud je ispitao prvostepeno rješenje u skladu sa članom 306 Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ovog rješenja, iz sledećih razloga.

Žalbe branioca optuženog i optuženog su neosnovane.

Kao što proizilazi iz pobijanog rješenja, a takođe i iz stanja u spisu, krivični postupak protiv optuženog E.H. dovršen je prihvatanjem sporazuma o priznanju krivice zaključenim između Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženog i njegovog branioca, kojim optuženi priznaje da je počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i krivično djelo Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci.

Budući da je optuženi bio u pritvoru prvostepeni sud je pravilno postupio kada je na osnovu člana 138. stav 1., a u vezi sa članom 132. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom nakon prihvatanja sporazuma o priznanju krivice i izricanju kazne produžio trajanje mjere pritvora kako je to i odlučeno u izreci pobijanog rješenja. Pravilan je zaključak prvostepenog suda, a što je i prihvatanjem sporazuma o priznanju krivice učinjeno potpuno nespornim, postojanje opšteg uslova za pritvor iz člana 132. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vidu osnovane sumnje da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti, o čemu govori na strani drugoj, pasus četvrti pobijanog rješenja, a koji osnov se ni žalbom branioca ne dovodi u pitanje, ali ni u pogledu tog opšteg osnova pobijano rješenje nije ostalo manjkavo. Nadalje, pravilno je i potpuno prvostepeni sud utvrdio da je ispunjen i poseban uslov da se optuženom produži trajanje mjere pritvora iz člana 132 stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine jer postoje naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će optuženi ponoviti krivično djelo za koje je i oglašen krivim. Kao okolnosti koje ukazuju na nužnost trajanja mjere pritvora optuženom prvostepeni sud s razlogom vidi u činjenici da je optuženi sklon zloupotrebi alkohola u smislu kontinuirane upotrebe, a što utiče na destruktivno ponašanje, što je utvrdio vještak psihijatar dr Petko Grubač, te da je do sada dva puta pravosnažno

osuđivan za krivično djelo Nasilje u porodici, i to uvijek na štetu istih oštećenih, to jest na štetu svoje majke i sestre, sa kojima živi u porodičnom domaćinstvu, te da je osuđen i za druga krivična djela, o čemu prvostepeni sud govori na strani drugoj, zadnji pasus i strani trećoj, prvi pasus pobijanog rješenja. Nadalje, kao što prvostepeni sud navodi da je po presudi ovog suda broj 96 o K 108461 18 K krivično djelo počinio u produženom trajanju, te da je takođe izvjesno vrijeme proveo u pritvoru, a da je protiv optuženog podignuta još jedna optužnica za krivično djelo Nasilje u porodici, a učinjeno prema njegovoj majci S.H. Pored navedenog, treba uzeti u obzir i naročito ispoljenu upornost prilikom izvršenja krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za koje je oglašen krivim tačkom I presude od 07.12.2018. godine iz koje je vidljivo da je optuženi konstantno tokom juna, i jula mjeseca 2018. godine prema svojoj sestri E.M i majci S.H. praktično svakodnevno preduzimaao akte nasilje, fizičkog i psihičkog zlostavljanja, što je za posledicu imalo narušavanje njihovog psihičkog stanja, a o kojem je govorio vještak dr Petko Grubač, o čemu takođe prvostepeni sud govori na strani drugoj presude, tako da je i tu utvrđenu činjenicu trebalo cijeniti kao okolnost koja osnovano upućuje na zaključak da bi boravkom na slobodi nastavio sa vršenjem nasilja, fizičkog i psihičkog zlostavljanja svojih ukućana, odnosno da bi ponovio izvršenje krivičnog djela za koje je oglašen krivim. O svemu tome prvostepeni sud je dao potpuno valjane i uvjerljive razloge koji isključuju prigovor branioca optuženog da je izreka rješenja o produženju pritvora optuženom nerazumljiva, da je protivrječna razlozima rješenja, te da rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Nakon što je ovaj sud preispitao pobijano rješenje s aspekta navedenih prigovora cijenio je da su prigovori u tom pravcu potpuno neosnovani i da prvostepeni sud nije počinio propuste na koje se žalbom neargumentovano ukazuje.

Branilac ukazuje da je postupak protiv optuženog okončan prihvatanjem sporazuma o priznanju krivice i osudom optuženog na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, ali branilac pogrešno zaključuje da su prihvatanjem sporazuma o priznanju krivice i okončanjem postupka, prestali razlozi za produženje pritvora prema optuženom, jer po mišljenju branioca ne stoje razlozi zbog kojih je pritvor optuženom produžen rješenjem od 03.11.2018. godine, niti postoje drugi razlozi za pritvor. Navedena činjenica da je optuženi osuđen i da je prvostepeni postupak okončan ne isključuje razloge za pritvor, jer su i dalje prisutni razlozi zbog kojih je pritvor optuženom i određen, a i produžavan, jer izricanjem presude nije otklonjena bojazan da će optuženi boravkom na slobodi ponoviti krivično djelo Nasilje u porodici.

Nakon što je optuženog oglasio krivim i osudio na kaznu koja je predložena sporazumom o priznanju krivice, odnosno na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, prvostepeni sud je primjenom člana 138. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine bio dužan da odluči o daljem trajanju mjere pritvora, pa pravilno nalazeći da je i dalje prisutna opasnost od ponavljanja krivičnog djela, uz primjenu člana 132. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine imajući u vidu da se za navedeno krivično djelo može izreći kazna zatvora od 3 (tri) godine, optuženom produžio mjeru pritvora, tako da je postupanje

prvostepenog suda bilo pravilno i u skladu sa zakonom. Što se tiče prigovora branioca da je sud mogao optuženog uputiti na izdržavanje kazne zatvora, na navedeni način, a u skladu sa članom 138. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sud je mogao postupiti samo na zahtjev optuženog, da je isti zahtijevao nakon izricanja presude, a pošto je već bio u pritvoru, da se uputi na izdržavanje kazne zatvora, a što je mogla predložiti i njegov branilac. Međutim, kako je izostao zahtjev i prijedlog branioca, a i optuženog u tom pravcu, sud nije mogao samoinicijativno uputiti optuženog na izdržavanje kazne zatvora, kako se žalbom neosnovano prigovara, niti je prvostepenom sudu bila poznata namjera da li će se stranke odreći prava na žalbu. S tim u vezi ni taj žalbeni prigovor nije mogao biti prihvaćen kao opravdan od ovog suda.

Prvostepeni sud je dao razloge koje je imao u vidu kada je optuženom produžio trajanje mjere pritvora i u pogledu toga za razliku od odbrane, ovaj sud ne smatra da je zaključak suda nerazumljiv, niti postoji bilo kakva nejasnoća. Branilac iz obrazloženja prvostepenog rješenja izvodi pogrešan zaključak i tvrdi da bi onda po zaključku prvostepenog suda optuženi trebao čitav život biti izolovan da ne bi ponovio krivično djelo. Kako je prvostepeni sud uvjerenja, a isto i ovaj sud, jer na to ukazuju činjenice kojima se bavio prvostepeni sud, da bi optuženi boravkom na slobodi ponovio krivično djelo na štetu svojih ukućana, onda je optuženog bilo nužno spriječiti da nastavi sa vršenjem krivičnog djela, a u konkretnom krivičnom postupku, tako da navedeni prigovor, odnosno pogrešan zaključak branioca nije mogao biti od uticaja na odluku prvostepenog suda koja se pobija.

Nije branilac u pravu kada tvrdi da je nejasno zašto sud nije razmatrao mogućnost da se optuženom umjesto mjere pritvora odrede mjere bezbjednosti kao zabrana približavanja i komunikacije s određenim licima i udaljenje iz zajedničkog domaćinstva, imajući u vidu da je pritvor najteža mjera koja se izriče. Nesporno je pritvor najteža mjera koja se izriče licima tokom trajanja krivičnog postupka, ali u konkretnom slučaju i jedino adekvatna da bi se optuženi spriječio da ponovi krivično djelo u pogledu kojeg izvršenja je pokazao sklonost, a za isto se može izreći kazna zatvora od 3 (tri) godine. Prvostepeni sud je razmatrao mogućnost izricanja druge mjere koja bi bila blaža od mjere pritvora, ali je pravilno utvrdio da se blažom mjerom ne bi mogla postići svrha pritvora, odnosno ne bi se mogao optuženi uspješno ni jednom drugom mjerom spriječiti da ponovi krivična djela, koja je u više navrata vršio prema članovima svoje porodice, odnosno prema sestri i majci, a o čemu prvostepeni sud govori na strani trećoj pobijanog rješenja.

Žalba optuženog budući da ne sadrži pravne osnove, zašto se podnosi, niti bilo kakvo obrazloženje, po ocjeni ovog suda je lišena svakog osnova, tako da istu nije neophodno posebno obrazlagati.

Budući da prilikom donošenja pobijanog rješenja prvostepeni sud nije počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, te da činjenično stanje nije pogrešno i nepotpuno utvrđeno, kako se žalbom neosnovano tvrdi, te da nije počinio ni povredu Krivičnog zakona na štetu optuženog na koje se pazi po

službenoj dužnosti, ovaj sud je žalbe branioca optuženog i optuženog odbio kao neosnovane.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ovog rješenja, a na osnovu člana 321. stav 3. u vezi sa članom 322. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Maida Kovačević